

jeg skal komme til, vil jeg foretrække at følge mit Partis Ordfører som Vejviser i Afstemningerne. Den enkelte Undtagelse er Underændringsforslag Nr. 1 til I., hvilket det ærede Medlem Hr. Moltesen har stillet sammen med det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som findes gentaget senere, og som gaar ud paa at erstatte de nuværende Betegnelser for Gesandter med danske Ord. Det er ikke ud fra nogen overdreven Sprogrenselseslyst, jeg anbefaler at følge det ærede Medlem Hr. Moltesen her. Hvor et Fremmedord er indgaaet i international Sprogbrug og derfor kan forstaaes af flere, vil jeg ikke mene, det er hensigtsmæssigt at staa stift paa at finde danske Ord frem, men saadan er Forholdet jo ikke her. Thi disse Embedsmænd, som færdes i Udlandet, vil aldrig være kendte under deres danske Navne, de vil altid i hvert Land, hvilket Land de end befinder sig i, være kendte under deres internationale Betegnelse, hvad enten det er Ambassadør eller Minister, i den Form, dette Ord nu har. Med andre Ord, det er kun herhjemme, vi skal betegne dem, og der giver jeg det ærede Medlem Hr. Moltesen ganske Ret i, at Ordene „Gesandt“ og „Gesandtskab“ har ikke hjemme i det danske Sprog. Naar vi kan give en Betegnelse, som har hjemme deri, og naar netop baade Norge og Sverige og for øvrigt ogsaa Island i en tilsvarende Betegnelse har fundet hjemlige og nordiske Betegnelser herfor, forekommer det mig, at vi vel kan gøre det samme her. Altsaa, naar det ærede Medlem rejser sig for Underændringsforslag Nr. 1 til I., vil han se mig følge sig.

Men navnlig vil jeg indtrængende opfordre til ikke at følge det ærede Medlem, naar han rejser sig for det af det ærede Medlem Hr. Blang nu saa lovpriste Underændringsforslag om Bierhvervene. Om dette Underændringsforslag har der været udtalt mange smukke Ting, og det smukkeste kom naturligvis fra den højtærede Udenrigsminister. Han talte paa sin elskværdige Maade om den rene Morals luftige Højder og sagde, at hvis noget Forslag stod nærmest ved disse, var det sikkert Venstres. Det skal jeg nu ikke diskutere om. Jeg skal ikke begive mig derop, men jeg skal udtale en vis Frygt for, at Venstre bliver oppe i disse luftige Højder. Det er det, som vort, Oppositionens, Underændringsforslag udtrykker Bekymring for: at man ved førnævnte Underændringsforslag bliver i den rene Morals luftige Højder, eller at det Væsen, som befinder sig deroppe, gaar endnu

højere til Vejrs, helt ud i det blaa. Det er derfor, vi tror, det er rigtigt nu at ankre dette Forslag til Jorden og til Virkeligheden. Det ærede Medlem Hr. Blang synes at mene, at et Løfte er det stærkeste. Nej, stærkere end et Løfte er en Handling. Løfteparagraffer bruger undertiden en Række Aar for at blive gennemført; det kender man ikke blot fra Grundloven, men ogsaa fra denne Sags Historie. Den viser, hvor vanskeligt det er at komme igennem med dette Spørgsmaal. Den høje Rigsdag har, hvad det ærede Medlem Hr. Blang ikke har nogen Forpligtelse til at kende, beskæftiget sig med dette Spørgsmaal en Gang før. Der har været nedsat en Kommission før, som har udarbejdet et meget omhyggeligt, detailleret og hensynsfuldt Forslag vedrørende dette Emne. Det blev fremsat i et Par Aar af den daværende Konseilspræsident Klaus Berntsen, og skønt Venstre, som jo ser paa dette Spørgsmaal fra den rene Morals Synspunkter, og de Konservative, som jo ogsaa har tilkendegivet deres Villie til at gennemføre denne Sags Ordning, var Flertal i Landstinget, ja, hvad blev der saa af Sagen? Den forsvandt. Det første Aar kom der en Betænkning lige i det Øjeblik, da Rigsdagen skulde til at gaa fra hinanden. Det næste Aar sendtes Sagen over til Folketinget lige i det Øjeblik, Rigsdagen skulde gaa fra hinanden. Saa kom vi ind i den store Periode, hvor andre og vigtigere Spørgsmaal, Grundloven, optog os, og siden greb Verdenskrigen ind. Vi befandt os da uden at have løst dette Spørgsmaal, om hvilket der var givet et Løfte, og som var forberedt i en Kommission. Derfor er det, jeg tror, at det er vigtigt nu at forankre dette Spørgsmaal i den organisatoriske Lov, som nu gives.

Den ærede Ordfører Hr. Moltesen har faaet en ganske stærk Forbundsfølelse i det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott. Naar man efter at have hørt det ærede Medlem tale har hørt, hvorledes han er blevet behandlet af visse af sine Partifæller, kunde man ganske vist tro, at der forestod en Overvandring til Johan Knudsens Brigade, at det var en Gentagelse af Scener, som nu og da har været udspillede heroppe, men det tror jeg ikke om det ærede Medlem. Jeg tror, at han i denne Sag staar ganske stærkt, og det vil vel ogsaa vise sig. Med andre Ord: Hvis det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott skulde tilføre det ærede Medlem Hr. Moltesen tilstrækkelige Stemmer til, at de tilsammen skulde blive Flertal i dette Ting, ja, saa er det